

LA GRALLA

PUBLICACIÓ

Redacció, Administració i Impremta
Josep Umbert, 30 i 32 : Telèfon 2

SETMANAL

Preu de subscripció: Trimestre, 250 pessetes
Fora, 3 ptes. Estranger, 4 Núm. solt, 25 cènts.

C. N. T. SINDICAT UNIC D'ESPECTACLES A. I. T.

MAJESTIC

Un magnífic programa de cinema !!
Diumenge, 4 Octubre del 1936 : Tarda, de 4 a 8

Estrena a Granollers de l'insuperable film d'«Artistes Associats» que interpreten els actors Clark Gable i Jack Oakie, i Loretta Yung

La llamada de la Selva

«Metro Goldwyn Mayer», presenta els seus famosos artistes Eleanor Powell, Jack Benny, Robert Taylor i Una Merkel, en el seu film

La Melodia de Broadway 1936

Estrena del documental verídic de la guerra contra el feixisme, presentat per la casa «Fox»

EL PUEBLO EN ARMAS

Completa aquest selecte programa de cinema:

Tienda de loza : Revista Paramount
dibuix d'en Disney actualitats mundials

Amenitzarà l'espectacle una **ORQUESTRA DEL SINDICAT MUSICAL**

Nit, a les 10 :: Companyia d'E. Espinosa

LA CASA DE SALUD

Principal Cine

Un grandió programa de pel·lícules !!
Diumenge, 4 Octubre del 1936 : Des de les 4 tarda

Estrena de la grandiosa revista de «20 Centure Picture» que interpreta el més gran «chansonieur» cinematogràfic, Maurice Chevalier,

El caballero del Folies Bergère

Estrena de l'extraordinària superproducció dels «Artistes Associats», que interpreten els artistes Harry Piel, Suzi Lanner i altres,

La gran atracció

Estrena de l'emocionant documental de la guerra contra el feixisme, que presenta la Fox,

EL PUEBLO EN ARMAS

Completa aquest gran programa de cinema:

Donde las dan las toman : Noticiari Fox Movietone
film del famós Popeye actualitats mundials

Amenitzarà aquest monumental programa de pel·lícules una **ORQUESTRA DEL SINDICAT MUSICAL** d'aquesta ciutat, composta de set professors.

BANC VITALICI D'ESPANYA

COMPANYIA ANONIMA D'ASSEGURANCES

Vida : Rendes vitalícies : Dots : Transports Marítims i Terrestres

DELEGACIÓ AL VALLÈS

PLAÇA GUIMERA, 6 : M. ANGLÈS VILELLA : GRANOLLERS

Quan aneu a
PUIGCERDÀ
instaleu-vos a l'

Hotel RITA

Obert tot l'any
Completament reformat
HI HA ASCENSOR
CALEFACCIÓ CENTRAL
Llibertat, 38 - Telèf. 29

Dr. Bernat i Carreras

Metge Director de la Clínica Mental
"Torre Campdera", de Lloret de Mar

A GRANOLLERS

Visita els Dijous, de 9 a 11
Plaça Maluquer i Salvador, 26

A BARCELONA

Visita: Divendres, de 4 a 7 tarda
Pça Latamendi, 3^a 1^a : Tel. 21234

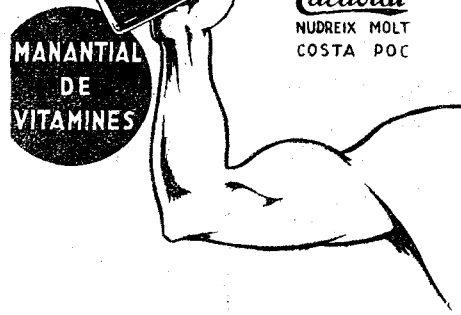
Joieria i Relotgeria
Objectes per a Regals

Casa Rodoreda

El més gran assortit en
COPEES D'ESPORT
per l'actual temporada
a preus limitadíssims

R. Clavé, 38 Granollers

L'aliment n.º 1: **Cacaolat**

Cacaolat
NUDREIX MOLT
COSTA POC

ALIMENT EXQUISIT

destil·leries montañà

alcohols
anisats
licors
vins

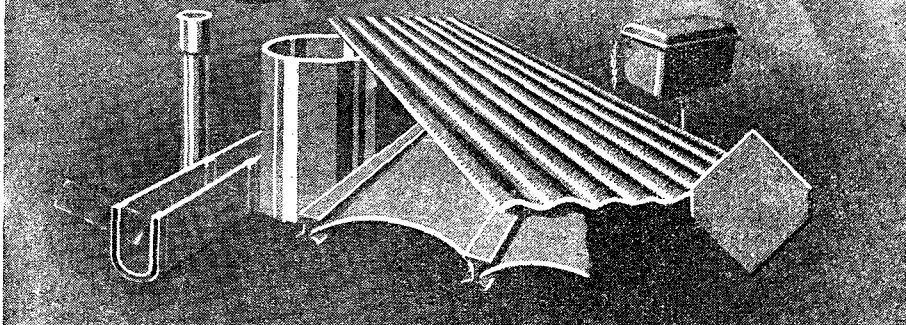
granollers

ESPECIALITAT
Anís La Perla del Vallès

Carrer Joan Montañà, 72
TELEFON 53

Sucursal a MATARÓ

Rocalla

ROCALLA S.A. CANUDA · 2 · BARCELONA ·

Venda a Granollers: **JOAN MAURI** : Prim, 108 · Tel. 137

Artur Vilardebò
DENTISTA

Visita, tots els dies

Clavé, 30 : Telèf. 60
GRANOLLERS

ANY XVI

LA GRALLA

PUBLICACIÓ SETMANAL

NÚM. 765

Tot el poble en peu per la defensa de la República!

El Consell de la Generalitat és format avui per tots els elements antifeixistes des d'Acció Catalana a la C. N. T. — Les milícies de Catalunya han pres Monte Aragón i Estrecho Quinto i avancen vers Almudévar. — El poble de Madrid, i tot Espanya, oposaran el pit de les seves milícies a l'allau de mercenaris que volen prendre la capital de la República.

La consigna és aquesta: Cal acabar la guerra! :: El crit de combat és aquest: No passaran!

Les subscripcions voluntàries i el servei voluntari

De temps ha que sentim forta adversió a les subscripcions voluntàries. Es perquè l'experiència ens ha demostrat que en la vida social la voluntat no sempre acorda amb les possibilitats de cada ú. Les aportacions a les subscripcions voluntàries sempre les fan els entusiastes, no els que poden més. Aquests, molt sovint fan ironies de mal gust, en tant es beneficien egoïstament dels objectius aconseguits amb el sistema voluntari.

No; nosaltres votem contra les subscripcions voluntàries. I votem també contra el servei voluntari. Si en temps de pau som partidaris d'un exèrcit voluntari, en temps de guerra, no. En temps de guerra, creiem que és deure de tots la defensa del patrimoni comú. Si normalment el servei de les armes és com un ofici qualsevol, en hores de perill és una obligació inel·ludible per a tots.

No hi ha cap raó perquè s'apel·li a la generositat de la gent per a sostenir una lluita com la que dessagna el nostre poble. No hi ha cap raó, perquè a les crides dels governants sols respondran els sacrificats de sempre; els que, per no tenir res, per no haver tingut mai res, ho donaran tot: la xavalla miserable i la sang i la vida.

No, no. Cal que hi siguem tots a la gran lluita. Amb els cabals i amb la sang de tots i amb les vides de tots. No se n'han de fer de subscripcions; sinó que s'han d'imposar tributs. I aquests tributs els han de pagar el que poden,

els que tenen. Els que per voluntat se subscriurien amb una misèria i es quedarien tan satisfets. Els que mai no n'han tingut de voluntat; que per això s'han fet rics. Aquests, i no sols els treballadors, han de contribuir al sosteniment de les milícies. I com que voluntàriament no ho faran, cal fer-los-ho pagar, sigui com sigui.

I el mateix s'ha de fer amb l'allistament de les milícies. Si en els primers moments de la lluita podia semblar-nos que uns escamots d'homes coratjosos i mal armats, però enardits pels ideals de llibertat i de reivindicacions socials podien abatre el feixisme, la realitat ens fa adonar que contra un exèrcit, per faccions que sigui i per mercenari que sigui, cal oposar-hi un altre exèrcit. I si els militarots assassins criden les lleves, en les terres que ells dominen, i porten gent mercenària del Riff i es valen de la força del feixisme internacional, nosaltres no podem oposar-los unes columnes de milicians coratjosos fins el sacrifici, reclutats tots en les fileres de l'obrerisme. No. La defensa del patrimoni, i més que tot, la defensa de la llibertat, fins i tot la dels que en reneuen, ha d'ésser l'obra de tots. Tots, tots els fills de mare han d'ésser iguals davant d'aquesta necessitat imperiosa. Per bé que de la guerra en neixi una nova societat, aquesta guerra no l'ha de fer solament una sola classe de la societat actual. A pagar i a combatre, hi hem d'ésser tots, tots! No hem d'avenir-nos a haver d'agrair generositats problemàtiques quan tenim dret a exigir a tots la contribució que ens iguali segons les forces i les possibilitats de cadascú.

LLETRES DEL FRONT

(Del nostre corresponent especial Andreu Fusté)

Volguts companys granollerins, vinc a donar-vos algunes impressions de la lluita en el nostre sector.

Tota la nostra columna es troba amb un gran entusiasme i elevada moral en ple front de batalla.

La quarta centúria, que comana el company Calverons, es troba destacada al Castell de Erico Malatesta, posició que està al davant mateix d'Osca.

La segona centúria és destacada a Cuarte.

La primera i la cinquena, a l'ala dreta de la posició italiana, entre els fronts d'Almudévar i Osca, en un campament.

I la tercera, de la que jo formo part, hem pres un punt molt estratègic en el mateix front. Hi ha hagut alguns trets entre nosaltres i els feixistes, però no hem de lamentar cap baixa per la nostra part. Puix els enemics són gent d'una covardia

extraordinària i el que saben fer més bé és amagar-se.

Passat de la presa de la dita posició, que efectuarem quaranta companys de la nostra centúria, junt amb els companys italians que lluiten al nostre costat, no hi ha hagut cap més operació d'importància.

Cal que faci un elogi dels companys italians, gent d'una valentia formidable i d'una moral i entusiasme sense límits. Els que estan junt amb nosaltres estan tan contents de la nostra companyia, que ho han expressat diferents cops dient que ells volen anar sempre on anem nosaltres.

La nostra gent respon d'una forma admirable a totes les iniciatives, i sempre que es demana un voluntari, en surten vint tot seguit.

Ara estem fent coves a la muntanya ocupada, per tal de guarir-nos de possibles atacs de l'aviació enemiga i de l'artilleria;

feina aquesta molt necessària, puix que res no pot contra aquests refugis subterranis.

Com sigui que estem prop dels Pireneus, dividem perfectament les muntanyes nevades. Fa força fred, sobretot a la nit, cosa que resulta un xic molesta. Aquesta setmana, però, ens han donat a tots, des del Comitè de Proveïments, uns capots-manta, peça de roba que va molt bé i abriga molt del fred.

Prop nostre a simple vista dividem perfectament alguns nuclis feixistes; però no cal témer res, perquè, com ja he dit, són molt covards, i, si no ataquem nosaltres, no és fàcil que ells ho facin.

Repetixo que tots estem molt animats. Entre nosaltres hi ha el convenciment que vencerem prompte la kusma clerical i militar.

Quan, en algun dels nostres fronts, realitzem alguna acció d'envergadura, ja procuraré detallar-la. Salut!

ANDREU FUSTÉ

Front d'Osca, 28 - 9 - 36.

No; no s'ha perdut una gran cosa, tampoc...

Recordem que un dia Azaña va dir que a Espanya no hi havia problema religiós. En efecte, qualsevol pot haver comprovat que a Espanya no hi ha — ni hi havia — religiosos, sinó clericals, que és una mica diferent.

Nosaltres, ja molt sovint haveïm conclòs que l'esperit religiós més aviat estava vinculat amb aquells que es deien lliurepensadors. Sense adonar-se'n, eren ells els únics que tenien un sentit profund i verament humà de la religió. Els altres, — els que es feien passar per religiosos — de la religió sols en veïen la part externa, la faramalla, l'escenografia. Per als uns, la religió volia dir bondat, esperit de sacrifici, amor al próxim. Per als altres volia dir «quedar bé». Estar bé amb l'església, no amb la consciència. Acatar el poder omnipotent de l'església, tal com acataven tots els altres poders terrenals. I tant com podien estafar aquests poders, si era en profit propi, estafaven així mateix l'església. Sempre, però, a condició que no se'ls descobris el joc.

Així, ara veïem que els que passaven per religiosos no ploren ni sofreixen pel desencís terrible que, per un esperit purament religiós, seria el descobriment fet de tantes coses que semblaven or de llei i són de llau vil. Clericals, negociants de la religió, especuladors del cristianisme, no ploren ara perquè els creients eren enganyats pels bisbes i alts dignataris, que predicaven la humilitat i la pobresa i eren el prototipus de la supèrbia i el seu afany era acaparar riqueses. No els dol tampoc que el temple de Déu, que havia d'ésser recés de pau i de bondat, fos convertit en caserna i en reducte bèl·lic. No els entristeix tampoc l'histrionisme d'aquesta gent que enganyaven la gent senzilla amb les imatges miraculoses que no eren sinó ninots grotescs.

I no els dolen totes aquestes coses, perquè, si no les sabien, el propi instint els les feia suposar. Perquè ells i els sacerdots jugaven, o feien veure que jugaven, a veure qui enganyava a qui. Uns i altres se sabien el joc. I uns i altres callaven i dissimulaven. La qüestió era anar tirant i viure a l'esquena del poble infeliç. La religió era la fórmula de mantenir els privilegis d'uns i altres; no un sentiment espiritual. Era la clau falsa per quedar bé, fessin el que fessin. Materialistes fins el moll de l'os, de la vida no en veïen sinó la matèria vil. Per això la seva obsessió era el diner. Perquè amb el diner ho aconseguïen tot, tot. Fins el passaport per a anar al cel.

La gent que es deia religiosa no plora el fracàs de la religió catòlica, posat al descobert amb la troballa de tantes riqueses als palaus dels que predicaven la pobresa, i amb la troballa d'armes homicides als cataus dels que predicaven «No mataràs!», i en veure els sacerdots que empunyen el fusell i la pistola al costat dels mercenaris rifenys, i amb la descoberta de la trampa de tants miracles, obra tot de prestidigitació i il·lusionisme. No; aquesta gent només ploren el poder caigut en el qual ells s'emparaven i del qual obtenien el permís per a seguir vivint en un estat perpetu de privilegi.

Ploren només, perquè ara no podran jugar a fer «Roperos» ni «Conferències», mentre cada dia una pobre mare anava de porta en porta amb el fillet als braços cercant endebades uns miserables pots de llet que el metge li havia receptat, però no li havia receptat on els trobaria...

Azaña tenia raó: a Espanya no hi havia problema religiós, perquè no hi havia religiosos. Per això bé podem dir ara, davant de tantes coses caigudes, que no s'ha perdut una gran cosa. — JORDI MUNTANYA

Notes i comentaris

Les imatges sagrades

La Premsa ha recontat, aquests dies turbulents, en què consistia el «cos incorrupte de Sant Narcís». Aquest «cos incorrupte», per als gironins de bona fe, era com un dogma. I els que no eren de tan bona fe, preferien creure-ho així, o feien veure que s'ho creien. Ara, però, uns notaris i davant d'uns testimonis irrecusables, han donat fe que el famós cos incorrupte era un ninot de fusta i draps i altres matèries que no tenen res de sobrenaturals.

A Barcelona també s'ha fet una descoberta singular. Una imatge del Crucifixat era utilitzada com a caixa de cabals d'una comunitat religiosa (?). La fúria endimoniada del poble ha trobat una fortuna de milers i milers de pessetes amagada en el cos de la imatge de Jesús clavat en creu. Coberta amb el llenç que simulava cobrir les parts sexuals del cos *diví*, hi havia la portella de la caixa on es guardaven tresors que no tenien res que veure amb la divinitat. La part més baixa i més innoble del cos humà, era buidada i en el seu interior s'hi ficaven les urpes dels sacrílegs que predicaven l'Evangeli, per a amagar hi la miserable moneda que els donava poder per a tot.

Aquests descobriments a nosaltres, irreverents de mena, no ens han sorprès poc ni molt. Recordem que aquí mateix, a la que fou església parroquial, durant temps i temps hi havia un «Sagrat Cor» que era la profanació més barroera que hom podia haver-se imaginat per al desprestigi d'una religió. Aquest Sagrat Cor, tots els granollers l'havien vist, fins aquells que només anaven al temple en els actes d'enterrament de llurs familiars o amics. Era clavat a la paret lateral de l'altar del costat de la trona gòtica, a la vora d'una caixa-guardiola per «Sant Pancràs i Santa Teresina». En la part superior de la viscera sagrada, que deuria voler simbolitzar l'essència mateixa de la bondat, hi havia una esclètxeta igual que les que es fan a

El conseller d'Economia del Consell de la Generalitat de Catalunya, Joan P. Fàbregas, de la C. N. T., fa avinent que tenint preparades i a punt de publicació les disposicions que han de regular el control obrer i la col·lectivització de les indústries, cal que totes les organitzacions sindicals suspenguin per uns dies les actuacions que fins avui es portaven a terme a aquest objecte, per tal d'evitar confusions i de facilitar la tasca dels Comitès de control obrer.

les guardioles. I unes lletres dien així, si fa no fa: «Una limosna para el Sagrado Corazón».

Aquesta guardiola fa algun temps havia desaparegut del seu lloc. I nosaltres coneixem bé qui va convèncer el rector que la treïés. Era — i és encara, naturalment, — un lliurepensador, un anticlerical, a qui aquella profanació feria la seva sensibilitat, que és on rau tota l'essència de la religió.

Per això, si a casa nostra teníem un Sagrat Cor que servia de guardiola, no trobem gens estrany que es fes servir el cul d'un Jesucrit per a caixa de cabals.

Temps a venir, és fàcil que uns sacerdots trobin el seu *modus vivendi* explicat a la gent senzilla que Jesús l'any 1936 foragità una altra vegada dels mercaders del temple.

Les noves nomenclatures

La revolució que vivim d'ençà del 18 de juliol ocasiona i serà motiu encara de múltiples canvis, alguns dels quals molta gent possiblement no es creia veure'ls mai.

Un d'aquests canvis és el que es refereix als noms de poblacions, carrers i entitats. Segles i segles de denominació religiosa, i, més que religiosa, sectària, pesaven tant damunt de la gent, que, tot i els esforços per a laïcitzar la vida, la influència del passat era molt forta i molt potent encara. La ventada que s'ha emportat tantes de coses que semblaven incommovibles, és motiu ara de no poques preocupacions, sortosament de curt abast. Davant de tants ídols caiguts i tantes imatges destruïdes, la gent senzilla es pregunta: — I bé, com en direm del nostre poble? I a aquest carrer, quin nom li posarem? I quina serà la nostra Germandat? — I, en l'afany de mostrar llur adhesió a l'estat actual, hi ha qui amb tota la bona fe ha escrit «Eulàlia», per «Santa Eulàlia» i «Digna», per «Santadigna». S'han cregut que tot es reduïa a la supressió d'un qualificatiu.

Aquest petit conflicte de la nomenclatura de les poblacions, és un petit i intrascendent conflicte que ja abans de la «nova era» havien resolt molts pobles poc submissos a les ingerències clericals en la vida civil. Així, sabem que Granollers, per exemple, abans era «Sant Esteve de Granollers» i Mollet era «Sant Vicenç de Mollet», com fins ara, per inèrcia i covardia, molts pobles mantenien en llur nomenclatura tants sants Felius i tantes santes i sants de totes mides i edats. Tots aquests pobles caldrà que es limitin a posar llur «cognom», que és el que val i no el del que, per tradició, era el sant titular de la parròquia. Així, direm, i direm bé, Guixols, Les Codines, Ronsana, en lloc de Sant Feliu de Guixols, Sant Feliu de Codines i Santa Eulàlia de Ronsana. I Vilamajor de dalt i Vilamajor d'avall en lloc de Sant Pere i Sant Antoni de Vilamajor. Les localitats com Sant Celoni, i tantes i tantes del Llobregat, posem per cas, que es diferenciaven pel nom patronímic, és ben segur que totes trobaran en llurs arxius anteriors que els facilitin una denominació més d'acord amb la vida actual i amb la geografia del terreny i fins i tot menys fàcil de confondre's. A Sants ja hi ha qui ha proposat que es llevi la «t» del nom

de la barriada barcelonina i que segueix dient-se «Sans»; és a dir, la preponderància de la sanitat a la santedat.

La nomenclatura dels carrers ja és altra cosa i caldrà, així que hi hagi lleure, de cercar la forma més fàcil per tal d'evitar que hi hagi qui del carrer de Sant Roc en digui del «Camarada Roc» i del de Santa Esperança el de la «Companya Esperança». Creiem que estaria bé, tal com ja s'ha fet en alguna localitat, anomenar-los segons sigui llur orientació en respecte les poblacions de la rodalia o segons siguin llurs característiques en relació amb la vida de la localitat. Així, el nostre carrer de Santa Esperança podria ésser el dels Encants, per raó de les parades que s'hi estableixen els dijous, el de Sant Roc, podríem dir-ne del Mercat; perquè mena al cor del nostre mercat, i el de Santa Anna, carrer de Caldes o de Lliçà o de L'Ametlla, i així per l'estil.

Sobretot, no anem massa depressa a posar noms «gloriosos», que després no els haguéssim de canviar. Aquí ja n'hem vist exemples de glòries efímeres i quantes ciutats i viles espanyoles no han hagut ara de foragitar tots els Alcalàs Zamoras que volien immortalitzar?...

Dels noms de germandats i societats, creiem que ni paga el tret del comentari. Amb tot, però, diem que la nostra vella germandat de «Sant Isidre llaurador», ha trobat una fórmula senzilla i adient. Germandat fundada i sostinguda principalment per gent del camp, ara s'anomena «El Llaurador». El llaurador a seques. Un llaurador humil, senzill, que no està en olor de santedat ni té influències celestials com era fama que tenia aquell Sant Isidre que feia de tot menys llaurador, ja que per això tenia uns angelets bons minyons com n'hi havia a milers de milers a la pagesia i a totes les latituds, als quals mai per mai no hem llegit que els haguéssim abonat cap mena de jornal. Igual, exacte, com tants i tants que passaven per sants que tampoc no llauraven i tampoc no pagaven. A aquests fins ara no els havia arribat l'hora d'haver de llaurar. Oh, i de llaurar dret!...

AGEA

«Que un sigui burgès o capitalista, no és una raó perquè els revolucionaris el persegueixin i exterminin. Tampoc no ho és perseguir i exterminar sacerdots i frares pel sol fet d'ésser-ho. Molt menys és una raó que els homes d'idees dretistes o els que, sense ésser-ho, votaren un dia per les dretes, puguin ésser assassinats com gossos d'una manera covarda i criminal. La nostra lluita és contra el feixisme, i tothom qui no sigui feixista comprovat, siguin les que siguin les seves idees, per als antifeixistes, per als veritables revolucionaris, ha d'ésser una persona sagrada.»

J. PEIRO

Misèria del cos i de l'esperit

Un obrer català casat amb una aragonesa, explica que com per ell recentment viscut que vé a ésser el panorama de la generalitat de viles i viletes d'Espanya; panorama vertaderament trist, dins el qual s'hi amaga un problema temps ha plantejat i per la solució del qual caldrà tota la cura, si volem que els efectes pràctics de la Revolució penetrin fins als llocs més apartats.

Aquest matrimoni al·ludit, va enviar dues filletes seves a passar uns dies de vacances a un poblet aragonès, — poc abans de la militarada feixista, — on han romàs fins que el pare, ajudat pels nostres milicians del front, ha pogut tornar les a la llar.

En aquell poblet, que ell no coneixia malgrat i ésser el de la seva esposa, va viure uns dies d'angoixa moral, d'estupefacció, de recança, en donar-se compte de la psicologia d'aquells camperols humils honorats i treballadors que no saben res del que passa al món i l'esperit dels quals només s'il·lumina influenciat pel que diu, vol i mana el cacic. Ni un diari, ni una notícia radiada, ni esma per a formar un agrupament social, polític o gremial. El nostre compatriota prou va escarrassar-se per obrir pas a aquelles verges intel·ligències, però tou endebades; només la conversa íntima, la conferència o el míting, amb una gran perseverança poden remoure aquelles ànimes com ho fa la rella amb la terra. Un sol exemple, dels molts que es podrien citar, és que, en predicar-los la necessitat de defensar-se del feixisme, de lluitar, sinó amb les armes, almenys amb llur treball i la cooperació de tots a favor de les milícies a fi que Espanya no caigui en el nivell d'Abissínia, verament astorats preguntaren què era, què volia dir Abissínia. Encara no sabien res de la tragèdia del Negus i de la pobre gent d'aquell país!... Com voleu que entenguin el nostre plet, el nostre drama, malgrat tenir-lo tan aprop, viure íntimament i fins haver-ne vist alguna guspira escadussera?

El poblet està situat en un lloc poc aprofitable per als efectes de la guerra. Els feixistes, empesos pels nostres milicians, hi passaren de llarg. Però en assabentar-se que els combatents de la llibertat s'apropaven, l'instint poruc o l'actitud d'algun esclau del cacic, els marcà el camí i l'hora de fugida, talment com conills en sentir la flaire dels gossos.

—Madre, ya vienen los rojos!— I cames ajudeu-me, s'emportaren el bestiar i tot el que pogueren, disposats a una mena de pelegrinatge quines conseqüències, per ig-

norància, podien ésser los-hi funestes, car era fàcil de caure en mans dels feixistes.

Ara ja no tenen por dels «rojos». Ja han pogut veure que han estat tractats com cal. En llurs ànimes estemordides i en llurs cervells gens cultivats no hi manca, però, la guspira de desconfiança, car la influència d'aquell passat, d'aquell ambient que els tingué sempre esclaus i ignorants, costarà molt temps i molta teina per a destruir-la.

Aquelles Hurdes que per vergonya de la monarquia serviren un dia per «apuntar-se un tanto» l'aventurer i funest borbó n.º 13; aquelles Hurdes tan conegudes per l'Albiñana i altres, (altres que tingueren lleure de dignificar-les) queden encara clavades al cor d'Ibèria. És un recó llunyà i impenetrable; però llurs habitants es poden donar per satisfets per haver tingut l'honor d'ésser visitats pel rei... tot i seguir en estat de famolenes i ignorants.

De Hurdes, però, n'està plena tota l'Espanya. Arreu hi ha pobles, viles i viletes on no hi ha aigua; on el camperol és menys estimat que una bèstia; on la cova treballada a l'entranya d'una muntanya és el «luxós palau» que eixopluga tota la misèria. Misèria que acusa i condemna als privilegiats de la fortuna. Incultura aclaparadora. Humanitat sense alegria, sense un bri d'esperança. Embrutiment, servilisme, resignació, procreació semi-irracional

La única consigna

Insistim que l'única consigna de l'hora present és aquesta: Guanyar la guerra! Acabar la guerra!

Primer que tot i abans que tot, cal vençer el feixisme.

Perquè les il·lusions i esperances del nou ordre creat per la revolució mai no puguin devenir desil·lusions i descontentaments que ens portarien a tots al desesper i a la ruïna, cal guanyar la guerra, cal acabar la guerra! Primer que tot. Abans que tot. Per damunt de tot, cal acabar la guerra.

I la guerra només es pot acabar i només es pot guanyar sotmetent-se tothom a una sola disciplina i sota un comandament únic.

Hi ha un govern amb representació de tot el front antifeixista. A creure, tots, i a respectar aquest govern!

que no enjoia una llar, ans bé agreuja el problema del paria...

Amb aquest panorama tan extens, no és possible impregnar d'ideologia sana a aquella gent. Fugen dels «rojos» quan haurien de solidaritzar-s'hi. És la por instintiva que la reacció ha conreat i aprofitat sempre per a poder ésser mestressa d'uns ramats innocents que van darrera del botxi en lloc de seguir el bon pastor.

Aquest fenòmen paorós, sorgit, arrelat i crescut sota el domini de monarquies imbecils; aquest flagell tan antic; aquestes clapes de terreny semblants a tribus nòmades en lloc de pobles; aquestes «Hurdes» escampades arreu de la península sense que se n'escapi algun indret de Catalunya, ens donen el nivell de la misèria del cos i de l'esperit dels pobles oblidats. És urgent posar hi remei. El procés curatiu és no gaire fàcil. S'ha de començar, però, d'alguna manera. A nostre humil criteri, com a immediata execució per a assolir algun resultat positiu, fóra «esterenyinar» la mentalitat d'aquells esclaus i injectar en llur esperit aquell optimisme sense el qual la vida no és altra cosa que el destí humil·liant de la inútil bestiola.

La oratòria que s'escampa per nostres ciutats i viles grans, cada dia i en tots moments, d'una manera extraordinària, no direm que sigui sobrer. Manté un caliu i, per tant, no deixa esmortuir el foc de l'entusiasme; però en molts casos està desplaçada. Els propagadors dels ideals, moltes vegades parien davant d'un auditori ja prou convençut i el que cal convèncer, educar, marcar el camí de salvació és aquella gent que, malgrat els avenços del segle que vivim, ho ignoren tot. Els nostres oradors, els nostres propagadors, haurien d'endinsar-se vers aquelles terres on no hi ha temps o mitjans per a llegir ni per a escoltar la ràdio; per aquelles oblidades coves on el sol de la Llibertat i els efectes de la revolució han de penetrar-hi fins a l'entranya més viva. Les veus sadollades de raó, d'amor als pregons ideals, encara que estiguin mancades de sonoritat d'eloqüència i de reflexes vanitoses, podrien ésser un element preciós i de gran eficàcia per a desvetllar uns cervells i uns cors que es neulen en una virginitat que ja és hora d'ésser desponcellada.

De cor a cor, germanívolament, amb la ferma convicció que dona l'ideari, precisa anar a sembrar cultura per tots els recons oblidats, començant un apostolat ple de llum que elevi el paria al grau que li correspon i li faci oblidar aquella feixuga i mentidera amenaça rectoral, aquella troca de prejudicis que la pobre gent no podia i encara avui no pot desembolicar.

CARLES COSTAS ALVAREZ

Lletra de Plàcid

Al seu amic, petit burgeset, redimit per obra i gràcia del Comitè

Amic:

No facis esment si trobes aigualida a aquesta lletra que avui t'adreço. És que estic ficat a dins d'un coci d'aigua. De die ha que la meva vida transcorre dins d'aquest coci, que no sé si beneir o maleir. És com llavors que vaig rebre aquell cop de pedra, que també vaig haver-me d'aigualir qui-sap-lo. Així com hi ha qui a tot vol tirar-hi un vel, a mi, pel meu mal cap (o pel que sigui), m'obligués a enar-me a l'aigua. O millor dit, a ficar-me al coci. I no precisament de peus. Però tot sigui per a allargar-nos aquesta vida miserable, ara justament que, com mai, paga el tret de viure-la, amb el neguit i les il·lusions i les esperances que ens donen les coses que s'inicien.

Altrament, ja sé que el Comitè del teu poble et cobra el lloguer de la casa que tu et creies que era teva perquè per a això l'havies comprada i pagada amb moneda bona i rebedora. I sé també que no et saps avenir ni et resignes als designis del Comitè.

Amic, jo et recomano «una vegada més» que t'avinguis amb el «nou ordre de coses». I pensa que el Comitè és el que, ara com ara, ho ha d'anar endegant tot i cal que, entre tots, procurem que ho faci de la millor manera possible.

Apart d'aquesta recomanació, que ja em perdonaràs, i per bé que et faci estrany, em permetràs que et felicitï. Jo, que et sé la

Per al retorn al camp

Perquè els treballadors retornin al camp, cal acostar el camp a la ciutat; cal humanitzar la vida del camp.

El treballador del camp no ha d'ésser una bèstia de càrrega, sinó un ciutadà amb dret als gaudis de la vida. No ha de viure aïllat. Al camp han de portar-s'hi les indústries derivades dels productes de la terra i han de portar-s'hi els avenços de la civilització. El pagès ha de poder llegir i afinar els seus sentits amb el teatre i amb la música i amb les belles arts. No ha de viure en la foscor, ni el seu esguard ha de recloure's en els límits d'unes muntanyes. La llum ha d'ésser la seva guia i el seu esguard ha d'allargar-se a l'infinit...

vida, et vull felicitar perquè el Comitè, sense ni tu adonar-te'n, t'ha redimit i possiblement t'haurà tornat l'alegria del viure.

La teva casa no és teva i el teu negoci te l'han socialitzat... I bé, amic, vols dir-me què en feies de tenir una casa i de posseir un negoci com aquest que ara te n'han fet soci? Vols dir-me de què et servien els diners que guanyaves tan afanyosament i guardaves amb tota por i amb tant d'intèrès, per no dir-ne egoïsmes?

Tu, bon amic, no has gaudit de cap plaer. No tens fills. I gosaria creure que no els tens per la temença d'haver-los de mantenir. No saps què és una festa major ni un aplec, ni coneixes res del viure amb alegria. Els dies feiners, però tu, eren iguals que els dies de festa. Has viscut reclòs sempre al teu obrador o has badat rera del taulell de la teva botiga. Bé, has badat, has badat... Potser no que no badaves. Segurament tentestaves a esmenar el sistema mètric decimal de les balances i de les mesures. I sempre, sempre, amb l'obsessió d'arreconar, d'arreconar i d'arreconar...

I bé, vols dir-me per què aquest afany teu d'arreconar? Vols dir-me per què la teva dona, hivern i estiu, havia d'anar i venir cada dia del poblet on treballava, posseïnt tot el que posseïu, o posseïeu? Em diràs que tot aquest deliri i aquest no viure, era per l'obsessió de la «bona vellesa» que us volíeu donar.

La bona vellesa!.. Però encara no ho vols creure que és preferible la bona joventut? Què serà la teva bona vellesa, si no coneixes, ni has conegut mai el viure de jove? No has vist, per ventura, tot aquests que abans que tu han fet com tu? Jo sí que els he vist. I en veig cada dia. I tots em fan tanta llàstima com em feies tu fins ara. Tots fan igual. Suen, pateixen; no estimen ni els seus; desconfien dels parents i dels amics; no volen saber de cap necessitat; no viuen sinó amb la mateixa dèria que a tu t'ha malmès fins ara el millor dels teus sentiments. I tot, per què? Doncs, perquè quan siguin vells puguin anar a tots els balnearis i a tots els sanatoris a beure-hi aigües pudentes, amb la il·lusió que es treuran les pedres que se'ls han posat al fetge i que es curaran del reuma que els lleva tota guspira d'alegria i bon humor.

No, amic, no; no vulguis esperar a viure quan les xacres et facin ranquejar. Viu ara que ets jove! Si fossis aficionat a la literatura, o si tan sols anessis al teatre de tant en tant, coneixeries el «Faust». Faust era un saviàs que envellí estudiant al seu laboratori i quan s'adonà que la vida se li acabava sense haver fruit de la joventut que esclatava al camp i triomfava per tot, es va vendre l'ànima al diable perquè aquest li tornés la joventut.

No vulguis fer com Faust. En primer lloc, perquè ara no està a la mà dels diables això de tornar la joventut a la gent. I en segon lloc, perquè si després d'aquest infern on has viscut —o d'aquests llims,— encara haguessis d'anar a l'altre!..

Accepta, doncs, la meva felicitació i estigues agraït al Comitè. I viu. Treballa, que això sempre està bé i tots hem de fer-ho; però viu. Viu ara que encara hi ets a temps. Feu alguna bogeria tu i la teva dona. Aneu a veure coses que sols n'heu sentit parlar. Sortiu a airejar-vos. Feu alguna excursió. Alguna nit aneu al teatre... Les coses bones i les coses belles no ho són tan sols pel que són; sinó pel que nosaltres hi trobem. Si ets vell i vas al teatre, t'hi adorms i si fas una excursió, no tens l'humor ni el delit de la joventut per a córrer món i els teus ulls cansats no veuen les coses amb tanta boniquesa com les veuen els ulls dels joves. I, el més principal, que ja no ets a temps de reviuir aquelles hores de felicitat. Pensa només un instant que ara ja fossis vell. Que ja fossis a l'edat d'encetar la poma per a la vellesa. Quines coses podries contar de la teva vida? Amb quines alegries podries recrear-te en recontar els temps de la teva joventut que no coneixes?..

Creu-me, «tot això que ara passa», és difícil de dir amb certitud com acabarà. Però, acabi com acabi, tingues per cert que tots hi guanyarem. Fins hi guanyaran els balnearis i els sanatoris! Sols que els que hi aniran temps a venir, ja hi aniran cansats i tips de viure i no, com ara, amb la il·lusió, amb la trista il·lusió, que tot just enceten la vida quan són ja al declinar d'aquesta.

PLÀCID

El més gran perill

El més gran perill d'aquestes hores greus no és l'exèrcit de mercenaris i de gent forçada que asassina i crema en nom de Déu; ni és l'ajut del feixisme internacional, comprovat i denunciat al món enter. El més gran perill, és que aquí encara hi ha qui es creu que la guerra no els afecta a ells, però bé que cuiten a aprofitar-se dels avantatges de la revolució.

Per a fer front a aquest perill, res no hi ha com el servei obligatori i la contribució obligatòria.

Tots hem de contribuir igualment a vèncer el feixisme. Amb els cabals de tots i amb l'esforç de tots. Després, ja vindrà el gaudi.

DCIV

Es novell de ben poques hores; acaba d'arribar. Tothom ha hagut esment de la seva presència; però ningú no se n'acaba de convèncer, puix que la reflexió hi obliga. ¿Com apunta l'hivern, si l'estiu encara no sabem si l'hem passat?

En efecte, ja s'han deixat sentir els primers efectes de la gelor i la tempesta; els arbres han perdut aquella ufana de l'Agost, i, agitats per un ventijol fort i estariufat, deixen caure les primeres fulles seques. La tardor és l'avant sala de l'hivern, no solament per la seva situació cronològica, sinó perquè és l'estació que més encertadament palesa el canvi de la bonança a la fredor, del temps plàcid als dies núvols i traïdors, de la vida a la mort. Perquè l'hivern és una mica de mort per a tothom. Però no ens en havíem fet càrrec enguany que l'estiu passava. I ha passat, cavaller d'una follia de guerra, brut de sang i aureolat de misèria i de tristesa

Avui, ja en l'avinentsa de que l'estiu ha passat, ens recloem en la meditació d'aquest desenfret sota la canícula i ens preguntem: ¿Pensaven, els botafumeros d'aquesta guerra civil, que els sorprendria en la facècia, la neu i les gelades hivernenques? Creien i tenien previst aquest estancament que hom comprèn que esdevindrà en els camps de batalla reclint els homes en les trinxeres i en les grutes artificials de les avançades a la serra? No; nosaltres no podem capir uns espanyols tan cruels. Els botafumeros de la guerra estaven convençuts que la seva duració seria efímera: un pronunciamiento a l'estil del 1923. No podien pensar mai que les envestides gelades de l'hivern els sorprendrien en ple camp de batalla i que allí podrien constatar com Espanya es desagna en el més puixant i esperançador del seu patrimoni; en la flor de la seva joventut.

Però, malgrat tot, la realitat és aquesta; i sots el domini de la neu hem de veure resoldre's, potser el plet, sanguinari de la nostra Pàtria.

I l'hivern és llarg. I el fred és horrible i és trist...

L'ALTRE

GRANOLLERÍ:

**Protegiu la indústria catalana
Gasteu la llet "NOSTRA"**

Un minuto de silencio

Al excelente actor y buen amigo Emilio C. Espinosa, con la más sincera simpatía y como recuerdo de la noche del 27 de Septiembre de 1936 en el Teatro Majestic de Granollers.

¡Cuán veloz y elocuente es un minuto cuando se emplea en algo grande!
En algo que remueve las entrañas que sufren un dolor de sangre!

¡Qué virtud encierra ese minuto de silencio grave, de silencio profundo, que te grava en la mente lo más querido en el mundo!

Toda una vida se refleja dentro un minúsculo momento.
El pasado revive en tu alma; el futuro abrasa tu pecho.

Toda una multitud callada gime su sufrimiento, y la bestia negra, inhumana, devora su pensamiento.

En ese minuto sagrado la imagen de un Hombre reluce.
La luz nace en el espacio, el amargor se torna dulce.

Unos ojos que se humedecen.
Unos corazones que palpitan.
Es esa multitud callada que por respeto no grita.

Pero al fin llegará el día que ese grito alcance al mundo y se ciña en la garganta de ese monstruo infecundo.

¡Ah, gente vil y embrutecida que regáis de sangre roja y valiente nuestras tierras y nuestras casas con vuestra ira cruel y demente!

Vuestra locura os envilece.
Vuestro furor os aplasta.
La atmósfera llenáis de veneno; los pechos cubrís de venganza!

Miles de hogares os delatan.
Miles de madres os maldicen.
Las vuestras también reniegan de que en su vientre naciese el crimen.

Habéis asesinado al hombre.
Habéis helado su sangre.
Pero su obra será eterna porqué es bella, humana y grande.

¡Oh, nuestro gran García Lorca!
¿Quién te oyó y no te recuerda?
Así cantas tu en aquel romance que pasa la «benemérita»...

Un minuto de silencio
la Humanidad te dedica.
Un minuto frío, rebelde
que tu espíritu eterniza.

Petites cròniques

El Comitè té solucions per a tot

Els nostres lectors recordaran una altra «Petita crònica», publicada ara de poc en aquestes mateixes planes, en ls que hi era recollida l'anècdota d'una mare atribulada perquè no sabia què havia de fer amb una seva filla a la que ja li «havia anat la segona», abans que l'església del seu poble fos purificada pel foc.

Ara un altre Comitè, d'una població que no vé al cas de concretar-la, ha resolt un plet també del què en depenia la felicitat de dos enamorats.

Ell i ella — i no és conte ni novel·la — de temps ha que s'estimaven. Però els pares d'ella no consentien amb llurs amors. No hi valien plors ni les amenaces els comovien. El pare havia dit que no i havia d'ésser que no. Perquè com diu aquell savi de l'oiola de *Gent d'ara*, «el pare sempre és pare».

El minyó, davant de tanta tossuderia pensà que el millor era donar temps al temps i decidí d'allistar-se a les milícies.

Però els seus companys — bons i excel·lents companys — no volgueren que la divisió forçada dels dos enamorats es fés eterna i decidiren donar-ne compte al Comitè. I aquí comença la bona obra del Comitè. Primerament foren citats els dos enamorats. Ambdós declararen que es volien; que llur voluntat era unir-se per tota la vida. I llur voluntat fou legalitzada. Els feu el casament tal com es fan tots els casaments i els fou ofert un àpat de noces i la millor habitació del millor hotel de la petita ciutat recollí l'enamorada parella aquella nit que han somniat tots els enamorats i els que glateixen per a enamorar-se.

A l'endemà els dos nuvis, radiants de joia, visitaren llurs pares i els donaren la bona nova. Uns els reberen amb els braços oberts i celebraren la facècia; el pare malcarat i obtús els foragità foll d'ira. Però llur unió era legal i ben legal i santificada per l'amor que els arborava.

Ara aquell milicià és al front i lluita amb el goig de saber-se estimat i amb la il·lusió que la dona estimada l'espera. I a la rera guarda hi ha una doneta que cuida de les petites coses que amorosament envia al brau lluitador i cada nit aixeca els ulls i esguarda les estrelles i les segueix, talment com si enllà d'enllà n'hi hagi de veure una que li parli del seu enamorat, del seu espòs i qui sap si del pare d'un infant que possiblement comença a germinar en les seves entranyes.

P. FUSTÉ MOMPART

PLÀCID

NOTICIARI

El company Amador Garrell

Restablert de la malaltia que l'ha retingut uns dies al llit, el nostre company Amador Garrell ha pogut reintegrar-se ja a les seves activitats habituals.

No cal dir que ho celebrem.

Trinitat Company

Nostre bon amic Trinitat Company ens escriu, des del front, per agrair-nos de rebre LA GRALLA. I aprofita la postal per a fer nos observar que ell no és el cap de la columna del Vallès, com nosaltres creïem i així ho havíem dit, sinó que és «en realitat i únicament, el milicià més entusiasta de la nostra columna».

Queda complert l'encàrrec del bon amic, senzill i entusiasta defensor de les llibertats del poble, qui a desgrat del que ell diu, és el cap tècnic de la columna.

A la Policlínica

Es troba a la Policlínica del Vallès, on ha sofert delicada intervenció quirúrgica per l'extracció d'un antrax, el nostre bon amic Lluís Giménez, a qui desitgem reveure ben aviat i restablert del tot.

Una miliciana al front

Dimecres marxà cap al front, amb l'expedició feta a la columna del Vallès Oriental, la miliciana Josefina Ariza.

Aquesta noia ja volia anar-se'n amb la columna, però no li fou possible llavors de realitzar els seus propòsits, i ens consta que diumenge, després de llegir LA GRALLA i comprovar que la tasca de les dones és necessària al front, no hi va haver manera de dissuadir-la.

Josefina Ariza, veïna de La Garriga, que actualment estava a casa l'Amadeu Barbany, és neta del famós capità Ariza que es feu cèlebre en la guerra del Marroc del 1894 ó 95.

Salutació

Dijous estigué en nostra ciutat, i tingürem gust de saludar-lo, el convençut republicà Alfons Rodríguez, el famós «Relojero» de Jaca, qui aconseguí evadir-se d'aquella ciutat, dominada pels feixistes, i lluita al davant d'una columna de les milícies en terres d'Aragó a la defensa de la llibertat.

El «Relojero», al qui acompanyava l'alcalde de Tardienta, qui té parents en nostra ciutat, s'ajurà a Granollers, on compta amb bons amics, al seu pas a Hostalric, on ha anat a retre homenatge del seu amor filial al seu pare, mort en aquella població del Tordera.

Saludem als braus milicians i defensors de la causa del poble.

Prometatges

Ha estat demanada, per al jove cambrer de cafè, el company Antoni Brossa, la gentil i simpàtica conveïna nostra Montserrat Bassó.

També s'ha formalitzat el prometatge de la bella i eixerida Matilde Mercader amb el jove Isidre Domínguez.

Rebin l'enhorabona els nous promesos.

Casament

Avui contrauran matrimoni la senyoreta Anna Elias, filla del conegut pintor i amic nostre, Esteve Elias, amb el jove Lleó Palés. La nostra enhorabona als futurs esposos.

Sorteig d'una bicicleta

L'industrial Eusebi Hernández ha fet ofrena d'una magnífica bicicleta perquè sigui sortejada a profit de les milícies.

La bicicleta és exposada a l'establiment del generós donant i aquesta setmana començaran a vendre's els bitllets per al sorteig.

La Justicia Popular

El Comitè Revolucionari de Granollers, d'encà que va començar a actuar, ha fallat i resolt, amb un exiricte esperit de justícia, els següents assumptes:

Divorcis, 10. Contra companyies asseguradores, per accidents i lesions a un segon, 8. Contra accidents del treball, 4. Consells de família per adopció de menors, 2. Reclamacions d'herència, 3. 1 per reclamació de quantitats, 8. Total, 55, Consultes varies 96.

Aquest Comitè Jurídic Revolucionari remarca d'una manera especial, que tots quantis tinguin pendent de resolució algun litigi vulguin passar per les oficines d'aquest Comitè al Jutjat de 1^a. Instància de la nostra ciutat.

Aquest Comitè està integrat per elements tècnics del Comitè Jurídic de Barcelona i és controlat per delegats de Granollers afecies a la Confederació Nacional del Treball.

El mercat de dijous passat

En el mercat celebrat dijous, dia 3, regiren els següents preus:

Blat	a	29'40	ptes	60	Kgs
Arròs	a	70'—	>	100	>
Pèsols	a	95'—	>	100	>
Faves	a	48'—	>	100	>
Favons	a	54'—	>	100	>
Veces	a	55'—	>	100	>
Herps	a	43'—	>	100	>
Ordi	a	38'—	>	70	litres
Civada	a	41'—	>	70	>
Morenc país	a	25'—	>	70	>
Mongetes ganxet	a	150'—	>	70	>
> paretanes	a	110'—	>	70	>
Cigrons	a	120'—	>	70	>
Garrofes	a	8 50	>	40	Kgs
Po'pes	a	13'—	>	40	>
Alfals	a	8'—	>	40	>
Palla	a	3'50	>	40	>
Guano	a	18'—	>	70	>
Patates del bufè país	a	27'—	>	100	>
> ingleses	a	24'—	>	100	>
Amella llargueta	a	90'—	>	100	>
> comuna	a	70'—	>	100	>
Pinyons	a	40'—	>	100	>
Nous	a	125'—	>	100	>
Avellana negreta	a	50'—	>	40	>
> nova	a	45'—	>	40	>
Gallines	de 18'—	a	25'—	>	parell
Pollastres	de 12'—	a	18'—	>	>
Anecs	de 12'—	a	25'—	>	>
Oques	de 18'—	a	22'—	>	>
Conills	de 5'—	a	6'—	>	un
Ous	a	4'50	>	dotzena	>
Porcs grassos	a	3 35	>	1 Kgs	>
Vedelles	a	4'00	>	>	>
Vaques	de 2'50	a	2'60	>	>
Bestiar boví recria de 2'50	a	3 50	>	unitat	>
Mamellons de 40'—	a	75'—	>	>	>
Cabris (pes viu)	a	3 75	>	>	>

La recaptació d'arbitris municipals pujà a 97'10 pessetes.

Els cafres del volant

maten un vellet i fugen.

Dijous al migdia, un auto que anava a una velocitat fora de ló va atropellar, a la carretera de Cardedeu, a l'asilat Ramon Felices Roca, de 54 anys, vidu, essent tan greus les ferides que va rebre, que morí a les dues hores d'haver entrat a l'hospital on va ésser assistit pel metge de la Casa, Dr. Plaça.

Signora el número de la matrícula de l'automòbil causant de la desgràcia, per haver-se fet escàpol.

El jutjat va personar-se a l'Hospital i va ordenar el trasllat del cadàver al dipòsit judicial, on va ésser-li practicada l'autòpsia pel metge Canal.

Accident de carro

El noi Josep Baró i Marf, de 12 anys, veí de nostra ciutat, ha hagut d'ingressar a l'Hospital a causa d'haver-se produït la fractura del peu dret en un accident de carro.

Milicià ferit

Ha estat traslladat a aquest Hospital i Asil el milicià Antoni Ventura i Vilà, de 18 anys, veí de nostra ciutat, que fou ferit al front d'Aragó i que era a l'Hospital militar de Barcelona.

El pacient sofreix ferida d'arma de foc al costat esquerra amb sortida per l'espatlla.

Accident del treball

Víctima d'un accident del treball ha ingressat a l'Hospital i Asil el veí de nostra ciutat Ramon Folch i Salvans, de 43 anys, qui es produí la fractura del peu dret.

Milicians ferits

Han estat assistits al nostre Hospital els milicians Isidre Pujol i Vivet, de la columna del Vallès, veí de nostra ciutat, de 29 anys, de la fractura del monyó dret produïda per una caiguda al front d'Osca, i Llorenç Dachs i Arnaus, de 19 anys, de Caldes de Montbui, ferit per arma de foc al mateix front.

Les ferides d'un i altre són lleus i el darrer és al seu domicili.

L'acció de l'Hospital a la comarca

Pel Comitè de Vilanova de La Roca ha estat conduït al nostre Hospital, per tal que li sigui practicada delicada operació quirúrgica el veí d'aquell poble Ferran Roza i Roza, de 40 anys, natural de Lúcar.

Permisos de caça

El Comitè de Defensa Antifeixista ens comunica que a les seves oficines del carrer de Clavè, són expandits els permisos de caça al preu de deu pessetes.

La Creu Vermella local

Durant el prop-passat mes de setembre a la Creu Vermella local s'han practicat 129 cures a milicians, 27 trasllats de malalts o ferits i 35 altres cures de poca importància.

Foment de la Sardana

Avui, diumenge, el Foment de la Sardana celebrarà un festival de ballets a càrrec de l'Esbart Dansaire Infantil, en el qual seran interpretades les següents danses: Galop de cortesia, de Gurb; La Bolanguera, del Penedés; Ball Cerdà, de Vic; Danses, de Vilanova; Ballet de Muntanya, del Ripollès; i Ball de Sant Farriol, de Besalú.

La Cobla Vilaró donarà una audició de cinc sardanes.

Aquesta festa és exclusiva per als socis del Foment.

Naixement

La llar del nostre amic Pere Sayol, és enriallada amb la felicitat naixença d'un formós nen que ha deslliurat la seva jove esposa. L'enhorabona.

Una crida important

Pel Comitè Central Antifeixista s'ha fet una crida perquè els sergents, brigades i suboficials en actiu o de complement, es presentin al dit Comitè en el termini de 40 hores i que es presentin també, en el termini de 8 dies, els apuntadors i artificers del cos d'artilleria fins a 40 anys, per a prendre'ls llur filiació i domicili.

Joguines per als orfes de la guerra

L'Agrupació Femenina Antifeixista, i les Joventuts Llibertàries fan una crida al poble treballador perquè ajudi a l'obra de trametre joguines per als orfes de la guerra.

Tots els qui vulguin contribuir a aquesta bona obra, poden dirigir-se a l'estatge de les Joventuts Llibertàries, carrer del Dr. Robert, 10, i al de l'Agrupació Femenina, cada dia, de les sis de la tarda a les nou del vespre excepte els dies festius.

Vidal ha parlat per ràdio

Dijous vespre parlà, des del micròfon de Ràdio E. C. N. 1 - C. N. T. - F. A. I., el nostre company Antoni Vidal, qui ens ha promès un extracte de la seva dissertació que publicarem en nostre proper número.

Assemblea

Per ahir tarda, a dos quarts de tres, era convocada una assemblea dels obrers del Sindicat Únic de la Indústria Fabril i Tèxtil per a tractar de l'ordre del dia que ha de discutir-se en el ple regional que avui es celebrarà a Barcelona.

Germanor Granollerina

Avui, la germanor local Germanor Granollerina celebrarà reunió general de socis, a la sala d'actes de La Unió Liberal, per a tractar de la puja de quota dels afiliats a la Vila de Salut L'Aliança.

Les expedicions al front

Dimecres a la matinada sortí altra expedició de tres camions vers el front d'Oscà, on hi ha les milícies del Vallès Oriental.

Abans d'ahir tornaren els camions i els companys conductors portaren immillorables impressions de les operacions que aquests dies han assolit una major activitat en el sector del front on lluiten les nostres milícies.

Reunió al P. O. U. M.

Abans d'ahir el P. O. U. M. celebrà reunió dels seus afiliats per a tractar de la renovació del Comitè local, de la creació de les joventuts del partit i de la forma de fer les colitzacions.

M. Lassús i Pecanins

ARQUITECTE

Pi i Margall, 25 - Tel. 280

Granollers

COMITE ANTIFEIXISTA DE GRANOLLERS

Suscripció Pro-Milícies Antifeixistes

i famílies afectades per la defensa contra el feixisme

Suma anterior.	47.820'—
Francesc Polo	60'—
Gremi de flequers	120'—
Ramon Rovira	2'—
Comissió Barri Dr. Robert.	20'—
Obrers fàbrica Serratusell .	78'—
Miquel Pregonà	25'—
R. Roca, F. Barbat i J. Pujadas.	5'—
Ferran Carrera	10'—
Jaume Pous i Pujulà	150'—
Joan Gras	15'—
Salvador Angelet	10'—
Unió de Porqueters	191'—
Ram d'Alimentació (Fideuers)	82'80
Matancers de l'Escorxador .	34'—
Transportistes Granollers-Cardedeu	
La Roca	110'—
Sindicat de Pintors	100'—
Ramon Rosàs	5'—
Germans Piguillem	5'—
Nicolau i Joan Clotet	50'—
Confiteers, Ultramarins i Queviures.	190'—
Dionís Macizo i Gómez	50'—
Trebballadors Casa Bauenas .	165'05
Francesc Carpinell	51'—
Màrius Massó	25'—
Gremi de Lleters	100'—
Francesc Gurguí	0'95
Andreu Penalva	10'—
Sindicat de la fusta	331'90
Joan Montaña	20'—
Stat. L'Aliança, de Lliçà de Munt .	155'—
Comitè de Bigues	125'—
Jaume Gells	39'60
Granollers S. C.	468'10
Assumpció Xirau	25'—
Cafeters i Fondistes	255'—
Artur Vilardebò	15'—
Joan Grau	250'—
Paletes i Peons del Sindicat .	651'50
Grivé	4'—

Joan Turu	500'—
Vídua de G.	5'—
Josep Rodríguez	5'—
X. X.	500'—
Joan Flores	20'—
Tomàs Llobet	18'—
Mamert Castellà	2'—
Jaume Aixà	2'—
Angel Ferrer	10'—
Ramon Estrada	50'—
Josep Fornells (donatiu de l'import	
d'una factura)	58'—
X. X.	10'—
Miquel Godayol	7'—
Francesc Gurguí	25'—
Jaume Mora	50'—
Ramon Rovira	2'—
Josep Rodríguez	5'—
Joan Gras	7'—
Conrat Forner	15'—
Esteve Carrera	10'—
Marian Alonso	5'—
Rafael Gil	5'—
Societat El Liri, de L'Amella . .	20'20
Gremi de Lleters	100'—
Miquel Pujol	10'—
Germans Piguillem	5'—
Gremi Confiteers, Ultramarins i Que-	
viures	190'—
Ram de Paletes i Peons	686'40
Matancers de l'Escorxador . . .	39'—
Cafeters i Hotelers	155'—
Gremi de Flequers	105'—
Vídua de G.	5'—
Gremi de Porqueters	191'—
Miquel Roure	50'—
Benet Ferrés	10'—
Recaptació Generalitat «Zona de	
Granollers»	105'—
A. P.	50'—
Sindicat de Cambres	123'75
Festival L'Harmonia, Orfeó Grano-	
llerí i Amics Unió	471'—
Festival Quadre Escènic de L'Al-	
hambra	513'60
F. Borrell	200'—
Total	56.168'85

Segueix obrint la subscripció)

Noticiari de la Casa del Poble**L'exposició pro-milícies**

Diumenge passat fou inaugurada, oficialment, a la Casa del Poble, l'exposició de pintures, escultures, fotografies i ceràmica a profit de la subscripció oberta per a les víctimes de la lluita antifeixista. Consta d'una quarantena d'obres d'innegable valor artístic, donatiu dels companys Francesc Serra, Vicenç Casals, I. Icart, V. Albarranch, J. Cuch, J. Gisperi, Felicitat Miyares, Antoni Cumella, Manolo Hugué, J. Taulats, J. Canal Francesc Vernet, J. Lloveras, M. Montagud, J. Antó i Joan Vidal, pertanyents al Sindicat de Pintors i Escultors (U. G. T.).

Avui diumenge, al migdia, es farà la inauguració oficial de l'exposició, amb assistència d'una representació del Comitè Revolucionari Antifeixista. Hi haurà ballada de sardanes al jardí per una cobla cedida per aquest Comitè.

L'èxit de l'exposició supera ja de molts els càlculs fets.

— Ha estat elegit president de la Casa del Poble, el company E. Rosell Montané, el qual presidirà, aiximateix, el Comitè permanent nomenat a la darrera assemblea general d'agrupacions domiciliades a la Casa del Poble, que ha quedat integrat, a més, pels companys Antoni Mafuz i Vicenç Piera.

— S'està procedint amb gran activitat a l'organització de la Joventut Socialista Unificada. Les moltes adhesions que a diari rep la comissió encarregada, fan preveure que el nou organisme juvenil esdevindrà, a no trigar gaire, una força molt estimable dins el Partit Socialista Unificat.

Sindicat de Treballadors Municipals (U. G. T.)

Per a avui diumenge, a les quatre de la tarda, és convocada una reunió de treballadors dels Municipis que componen la comarca del Vallès Oriental, a fi de constituir el Sindicat de Treballadors Municipals de Granollers i Comarca.

La reunió tindrà lloc a la Casa del Poble (ex-Casino de Granollers).

ESPECTACLES

«Bodas de Sangre» al Majestic en Sessió d'Homenatge a Frederic Garcia Lorca

Poques vegades com aquesta podem dir amb veritat que hem assistit, a casa nostra, a una vetllada de teatre selecte. Selecte, sí. Es així com podem adjectivar, sense por de caure en exageracions, l'obra del gran poeta granadí que el diumenge passat ens fou oferta al Majestic. Teatre selecte. Teatre realista. Nou; diferent del que ens donen la majoria dels autors d'ara. Aquest és el teatre de Garcia Lorca. I és que l'autor de *Yerma*, abans que dramaturg, abans que tota altra cosa i pel damunt de tot, és poeta; un poeta formidable. gairebé ens atreviríem a dir únic. I en aquesta condició rau el secret del seu teatre. Es per això, pel seu temperament, perquè l'autor s'arrapa fort a aquesta branca que no pot fallar-li, que és la seva poesia, que les seves obres porten aquest aire de novetat, aquest segell inconfusible; és per això que són diferents, perquè neixen pastades per una ànima exquisida, perquè són forjades amb l'alenada subtil i fresca d'una sensibilitat ben esmolada.

Lorca, ha sabut combinar amb justesa el doll del seu lirisme enlluernador, amb les seves dots de dramaturg, de tràgic, i d'ací que, acarat amb un tema aspre, amb una tragèdia que llisca sola cap al seu fi inevitable, ens hagi donat aquesta obra xopa de realisme i de bellesa que és *Bodas de sangre*, aquest joell literari magníficament estructurat i resolt d'una manera crua però gairebé, repetim-ho, inevitable.

Els tipus són dibuixats amb trets segurs amb aquesta prosa eixuta, descarnada, del dramaturg, que fa que amb uns diàlegs brevíssims, els seus personatges es perfilin marcadament i mostrin a l'espectador el manyoc de sentiments que porten arrapats al fons de tot de les seves ànimes. I així, en *Bodas de sangre*, en aquest joc de passions i d'odis que el poeta emmarca a les grans planúries d'Andalusia, veiem a la dona que ha vist caure a gairebé tots els seus, assassins al mig del carrer, la veiem plena de presentiments, gelosa del fill que li resta amb l'obsessió constant dels ganivets i les pistoles; veiem l'home ambiciós que vol néts, braços, per a engrandir les seves terres; Leonard i la núvia intranquils i corsecats per la flama de la passió que no poden ofegar malgrat tot...

Quins personatges més de debó!

Però el més gran encert del teatre d'en Lorca és, al nostre humil parer, el d'intercal·lar en les seves obres aquests quadres simbòlics, aquest devessall de color i de bellesa, que només un líric vigorós com ell pot concebir i donar vida.

En *Bodas de sangre*, d'aquests moments de desvarieg, tots bellíssims, remarquem el del primer quadre del tercer acte, potser el mil or de l'obra, en què la fantasia del poeta broda unes escenes senzillament admirables.

No sabríem cloure aquest comentari sense abans oferir el nostre més sincer agrament al Sindicat d'Espectacles, per haver-nos proporcionat el goig de poder aplaudir, en *Bodas de sangre*, una de les realitzacions més intel·ligents del teatre castellà modern.

Que no sigui la darrera.

***

L'interpretació que la companyia d'Emili C. Espinosa donà a la tragèdia, tenint en compte les dificultats del teatre d'en Lorca, podem dir que, en conjunt, fou força encertada. Emili C. Espinosa, sobri, just de dicció i de gest, ens confirmà una vegada més la seva pastositat escènica, fruit, sens dubte de l'agudesa amb què sap veure i comprendre els personatges que interpreta. Molt bé Esperança del Barrero i Maria Gàmez en llurs papers de núvia i mare respectivament. Aquesta darrera, amb la seva veu vellutada, en alguns moments ens portà al pensament el record de la intèrpret més fidel de les figures de Lorca: la genial Margarida Xirgu. Tots els altres, encara que alguns ens donaren la sensació de què no anaven prou segurs i de què es refiaven massa de l'apuntador, que, per cert, diem ho de pas, es feia sentir força, contribuïren a arrodonir l'obra amb encert. Si algun retret podem fer, aquest és dels fragments lírics, dels quals creiem que els actors no en saberen espremer tota la bellesa que pot rajar de la seva poesia. En alguns moments recitaven amb massa naturalitat, i aquests bocins poemàtics amb què el poeta amaneix les seves obres, creiem que són per a dir-les d'una manera oposada. Ens hauria plagut més que ens els haguessin fet sentir amb una modulació de veu més somniosa, més irreal, amb més música en els versos, exagerant més el bressoleig de la dicció.

La presentació i direcció escènica, força encertada, encara que hauríem preferit, i creiem que és així tal com ho vol l'autor, que la Lluna, en lloc d'aparèixer com una dolça visió, immòbil en el tronc d'un arbre, hagués estat un personatge una mica estrofolari i que s'hagués bellugat per l'escena, cosa que hauria encomanat a aquells moments meravellosos, una major vivacitat i bellesa.

En acabar la representació de la tragèdia, el primer actor Emili C. Espinosa com digne colofó d'aquella vetllada d'art, recità el *Romance de la Guardia civil Española* i *La casada infiel*, ambdues del *Romancero Gitano*.

Abans, invità els espectadors a guardar uns moments de silenci —no a la

memòria de Lorca, digué,— sinó perquè tots els cors expressessin intensament el desig que no sigui veritat la nova esborronadora de la seva mort.

I el silenci es féu, absolut, tremolós d'emoció, durant el qual, un sol pensament, un sol desig vehementíssim feia batre amb força tots els cors: que el poeta respirés, que no s'hagués estroncat el tresor del seu front somniador, que el gitane audaciós —com li diu Josep M.ª Massip— ens pogués oferir nous fruits de la seva imaginació privilegiada, que ens pogués regalar novament amb la música delicada dels seus versos únics...

Ho desitgem amb tota l'ànima!

JAUME LLACUNA

GRANOLLERS AJUDA LES MILICIES

El festival d'abans d'ahir al Majestic fou un gran acte de ciutadania en la lluita contra el feixisme

La manca de temps i d'espai ens priven de ressenyar, com ho farem la setmana vinent, la festa celebrada divendres a la nit al Majestic a profit de les milícies antifeixistes.

Avui direm tan sols que fou un gran acte de ciutadania digne del nostre poble liberal i un èxit més per al Quadre Escènic de La Unió Liberal que interpretà magníficament *L'héroie*, de Santiago Russinyol.

Avancem també que el nou himne «Endavant, proletaris! Endavant!», del mestre Bataller, i lletra del company Andreu Fuster, va haver-se de repetir en mig de gran entusiasme.

Felicitem els organitzadors de la festa i tots quants hi participaren i repetim que en nostra vinent edició la ressenyarem com es mereix.

Un concert de Pau Casals a Granollers

Quasi ja podem donar com segura la celebració d'un magne festival organitzat pel Comitè local Antifeixista i el Sindicat Unic d'Espectacles, a base d'un grandios concert a càrrec del gran home i màgic del violoncel el mestre Pau Casals.

En poder avançar al poble de Granollers aquesta agradable notícia, mentre es porten a cap les gestions definitives perquè aquest acte s' sigui un fet, esperem de tothom la més entusiasta col·laboració perquè aquell dia sigui un dia solemne, tant d'expressió artística com d'ajut econòmic a les víctimes de feixisme.

GRANOLLERI:

Protegiu la indústria catalana
Gasteu la llit "NOSTRA"

ESPORTIVES

FUTBOL

Partits amistosos

4, Granollers - Selecció, 1

Diumenge, aprofitant l'última data lliure per a entrenament i de preparació per al campionat català d'enguany, el Granollers va combinar un partit entre el seu primer equip i una selecció formada amb elements locals i el tercet defensiu del Múrcia i el mig Buj.

Aquest partit no presentava altre interès sinó veure l'actuació dels jugadors forans que, segons es deia, actuaven en pla de prova i amb possibilitats d'ingressar en el club granollerí si el seu joc interessava al cercle local.

I aquest esperat interès va ésser mantingut pels posats a prova que actuaren durant tot l'encontre amb gran energia i obligaren a l'onze contrari, diem-ne primer equip, a emprar-se a fons i bregar de valent per a adjudicar-se la victòria, no decidida fins al segon temps de joc i no per culpa del tercet defensiu, sinó, més que res, per la nul·la eficàcia de la seva davantera, que va ésser la ratlla més fluixa dels dos equips, motivant això que els esforços dels forasters i dels altres components de la ratlla mitja de la selecció es perdessin llastimosament.

El públic va sortir satisfet d'aquest encontre perquè va veure's, per part de tots els jugadors, un desig extraordinari de quedar bé, posició completament oposada a la que va presenciar-se l'anterior diumenge en jugar contra l'Espanyol i que motivà la vergonyosa derrota soferta en el seu propi terreny pel granollers.

No cal dir que l'actuació de tots els jugadors forans va causar bona impressió, així com també la d'alguns titulars granollerins, que és d'esperar la repetiran en les futures lluites del campionat.

Els dos equips es formaren en la següent forma:

Granollers: Zamora, Cullerell, Peiró, Vila, Rovira, Cifuentes, Ferrer, Rocasolano, Sanz, Rubies i Saurina.

Els últims models
en vestits d'esport?

SASTRERIA MODEL

Dr. Robert, 50 : GRANOLLERS : Telèfon 286

Sempre les darreres novetats?...

femina

Anselm Clavé, 36 Telèfon 288

Selecció: Miró, Oro, Ribas, Buj, Torres, Ortuño, Valls, Garí, Flaquer, Costa i Solsona.

El primer temps va acabar amb empat a un gol, entrats per Sanz i Flaquer.

En el segon temps, Rocasolano va marcar altres dos gols i Saurina entrà l'últim de la tarda.

Va arbitrar l'aficionat local Castillo, amb notable encert.

JOFRA

El Campionat de Catalunya

Aquestes hores greus no són per a fer campionats de futbol

Avui, i amb un mes de retràs degut a la lluita antifeixista, comença el tradicional campionat català de futbol.

En circumstàncies normals, el començament de la màxima competició futbolística catalana acapararia l'atenció dels nostres diaris; però enguany, la guerra civil a què ens ha abocat el militarisme dèspota i la carlinada als qui abans que tot cal aixafar, fa que al torneig català no s'hi puguin esmerçar les columnes acostumades dels periòdics ni tampoc que els aficionats l'esperin amb tant interès i expectació.

I el cas no és per a menys. Les hores que vivim no són de distraccions; al contrari, cal posar tota l'atenció als fets de cada dia i de cada hora; cal estar alerta i disposats a acudir on ens cridin i oferir-nos on considerem que podem ésser de més utilitat.

La lluita que vivim és una guerra a mort entre la llibertat i l'esclavatge i per això cal no distreure energies ni idees ni homes; al contrari, és precís condensar-les al servei del poble que vol viure lliure.

No fa molts dies, Ezequiel Endérix de les planes de *Solidaridad Obrera* i en un article titulat «El Papel de Hércules», remarcava que els únics que no han deixat llurs particulars activitats, en aquest període de la guerra, són els esportius. I té raó.

Des de que va esclatar la militarada i acabades les vacances estiuenques normals, s'han celebrat reunions i més reunions per tal d'organitzar el campionat futbolístic fins arribar a assenyalar la data fixe per al seu començament, que és avui.

No hi tindríem res a dir, si l'aixafament del feixisme fos un fet; però en

DEPURATIU SEMIS

CURA RADICALMENT TOTA
ENFERMETAT DE LA PELL

Grans, herpes, eccemes, psoriasis, picor, desapareixen ràpidament davant l'acció enèrgica d'aquest depuratiu

DEPOSITARI A GRANOLLERS : FARMACIA GRASSET

moments que els Governos de la República i de la Generalitat prenen mesures i es disposen a mobilitzar els homes dels divuit als quaranta anys aptes per a les armes, entenem que el menys que es pot fer és suspendre totes les activitats esportives i, en tot cas, posar la joventut i les energies dels que practiquen els esports a la disposició dels governants perquè els destinin als llocs i serveis que creguin més convenients.

Les necessitats de la guerra obliguen al màxim sacrifici. Per què, doncs, en comptes de disputar el campionat de futbol i atletisme i natació, etc., no ajuntem tots els esportius i els fem disputar el campionat de la Llibertat per a aixafar el feixisme?

Tenia raó l'articulista de *Solidaridad Obrera*. Si l'energia d'aquests atletes i esportius no serveix per a la guerra, el menys que pot fer-se és deixar-los o fer-los adormir llurs facultats, mentre duri aquest estat de coses que obliga a tots els joves i que tingui energia a que aportin a la lluita llurs valuoses qualitats.

Què en treurem de començar el campionat, si les necessitats de la guerra criden a files els integrants dels equips? Perquè volem suposar que el que practica un esport enèrgic i àgil i de força, és bo també per a les armes, i en aquest cas, suposem que els atletes i jugadors de vint a trenta anys estan en plena activitat i per tant, hauran d'abandonar els clubs per a servir a la República i a la Llibertat.

JOSÉ FRANCH

Partits per a avui

Granollers - Badalona
Barcelona - Sabadell
Girona - Espanyol

El Granollers debuta en aquest campionat de la Primera Categoria A enfrontant-se avui amb el bregat Badalona en el nostre camp local.

D'aquest xoc se n'espera una renyida i interessant lluita que fa difícil pronosticar a favor de qui es decidirà.

JOFRA

GRAFÍQUES UNIFICADES: GRANOLLERS

Un vestit perfecte i garantit?
Solament el pot trobar a la

SASTRERIA MODEL

Dr. Robert, 50 : GRANOLLERS : Telèfon 286

Sempre les darreres novetats?...

femina

Anselm Clavé, 36 Telèfon 288

**Aparells i Productes
de FOTOGRAFIA**

PELICULES
Plaques i Paper
GEVAERT

Unic Representant
— a Granollers —

JOSEP MARIMON

:: FARMÀCIA :: DROGUERIA ::

Dr. Robert, 12 i 12 bis. Telèfon 172

Sempre novetats?...

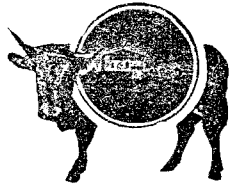
femina

A. Clavé, 36 : Telèfon 268

Marinette

— Sucursal a Granollers:
Carrer d'Anselm Clavé, 17

Productes Lactis

Cacau amb Llet

YOGHOURT

..... natural .....

YOGHOURT

..... dolç .....

Mitjos YOGHOURTS

..... per a nens .....

Granja Ninà

ESTABLERTA A LLERONA

LLET DE VACA

Producció de Propietat

Puresa garantida

Es rep dues vegades al dia

SERVEI A DOMICILI EN AMPOLLES

Despatx a GRANOLLERS

120 Prim, 120

LLET A DOMICILI A

60 CENTIMS LITRE

Robes d'hivern?...

femina

A. Clavé, 36 : Telèfon 268

POLICLINICA DEL VALLES S. A.

Sans, 28-30 : Telèf. 222

CLINICA
I CONSULTORIS D'ESPECIALITATS

SECCIO de PREVISIO

Servei de dentista (extrac-
cions i cures dentàries)
en el consultori particu-
lar dels facultatius locals

PERSONAL FACULTATIU

Hores visita dijous:

- Dr. R. Julià i Bonet**
Cirurgia general Matí, de 12 a 1
- Dr. J.M. Raméntol i Rifa**
Aparell digestiu Tarda, de 5 a 7
- Dr. G. Soler i Coromina**
Ulls i graduació de la vista Matí, de 9 a 1
- D. J. Mas i Collellmir**
Malalties de la infància Matí, de 10 a 1
- Dr. F. Serrallach i Julià**
Malalties genito-urinàries Tarda, de 3 a 5
- Dr. M. Garriga i Roca**
Parts i malalties de la dona Matí, de 10 a 1
- Dr. Ll. Noves i Ubach**
Gola, Nas i Orelles Matí, de 12 a 2
- Dr. F. Montaña i Guasch**
Pell, Sang i Càncer Matí, de 8 a 10
- Dr. S. Raméntol i Rifa**
Raigs X Tarda, de 5 a 7
- Dr. Ll. Rodés i Areñas**
Aparell respiratori Matí, de 12 a 2
- Dr. F. Merino i Pampin**
Laboratori

GRANOLLERS

METGES ASSISTENTS:

- Dr. A. Canal i Comas**
- Dr. A. Sellés i Baró**
- Dr. A. Morgades i Novell**
- Dr. J. Grau i Puig**

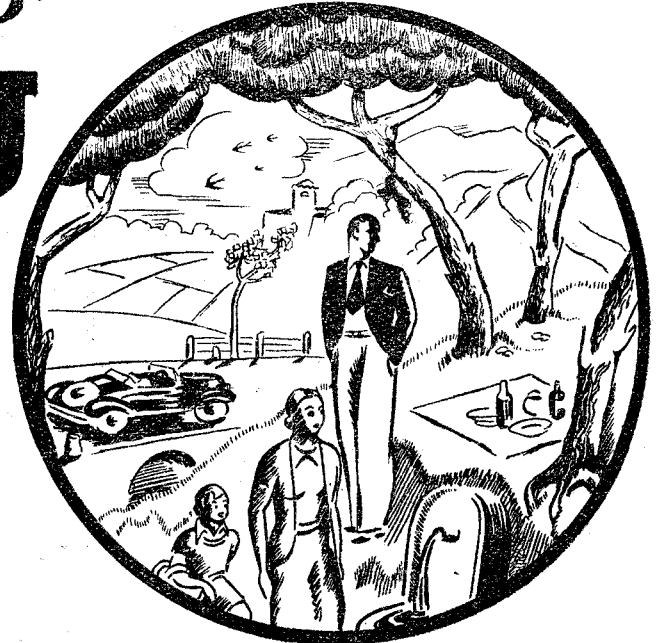
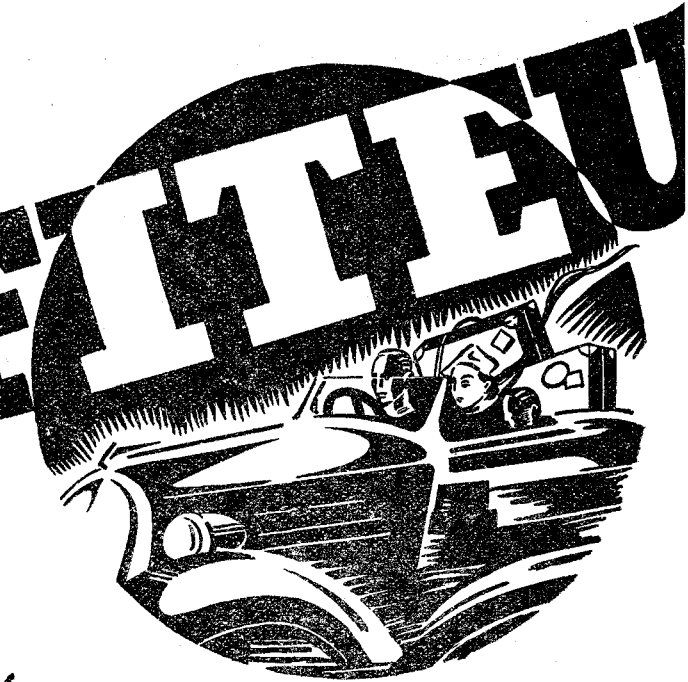
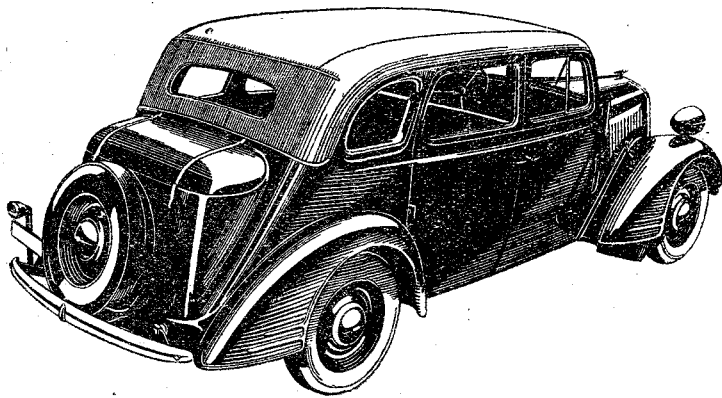

ATENCIÓ!

APPROPRIATEU

Les delícies de l'ESTIU

Adquiriu un **4-6** per 6.775 ptes.

CHEVROLET 1936

Pont flotant - Més capacitat de càrrega - Més bon motor - Més bons frens

Garatge Baulenas

EL MÉS IMPORTANT

Reparacions mecàniques i elèctriques - Servei complet de l'Automòbil

Prim, 174 - **GRANOLLERS** - Telèfon 86

SERVEI DE DIA I DE NIT